ÎNTERVIUL SĂPTĂMÎNII

ANGELO NICULESCU:

EXISTĂ ÎN FOTBALUL NOSTRU VREO TREI ...ILIE NĂSTASE!

„Angelo Niculescu nu este ceea ce se cheamă un om **charmant**. Are ochii triști. Colțurile gurii îi sînt ușor căzute. Părul nu are nimic romantic. Angelo nu poartă scurte cu gulerul ridicat. Nu se extaziază în fața unei vitrine cu **trench-coat**-uri chiar dacă vitrina e pe Kensington sau Oxford Street. Nu fumează. Nu bea. Nu gesticulează. Nu are cravate frumoase. Nu poartă servietă. Într-un cuvînt, Angelo Niculescu nu e un om **charmant**. (Și nici nu face vreun efort ca să pară). Mulți îi reproșează că folosește de prea multe ori cuvîntul **respectiv**. Alții îi reproșează lipsa de inflexiune a vocii.

Pentru foarte mulți, Angelo Niculescu e un om... uscat. Pentru el șutul nu e niciodată formidabil, iar **pion**jonul — niciodată extraordinar. Angelo nu spune anecdote. Nu are prea multe amintiri. Cînd cineva povestește o întîmplare de pe vremea F.C. Craiovei sau a Carmenului, echipe la care a jucat, Angelo zîmbește oarecum stînjenit și astfel ascultătorii corectează aproape automat exagerările.

Pentru jucătorii echipei naționale, Angelo Niculescu este, simplu, „dom' profesor". Un profesor pe care nu l-au văzut niciodată grăbit. Un profesor la care abuzul de „respectiv" are drept compensație absența oricărei vorbe colorate de mînie. Un profesor la apariția căruia pînă și Răducanu își înghite cuvintele, chiar dacă este miezul nopții și berea helvetă a aprins ochii „portarului care acoperise poarta, ca un covor de moschee".

Aceste rînduri le-am scris în vara anului 1969. După această introducere a urmat prima frază a dialogului : **„Mai avem 100 de zile pînă la meciul cu Portugalia".** Angelo a răspuns în stilul său atît de personal : **„Că să fiu sincer, nu le-am numărat".**

Acum cîteva zile, am căutat și am găsit — pentru început — o altă întrebare menită să-l irite pe moderatul Angelo : **„Ne aflăm, deci în fața unui nou pisc — meciul cu Ungaria".** Angelo m-a privit lung, înțiind cancana : **„Mie nu-mi plac metaforele. Probabil că și din această cauză am fost prea puțin agreat de ziariști și, mai ales, de scriitori. Apropiatele meciuri cu Ungaria sînt ca multe altele. Nu vreau să subestimez forța echipei ungare, dar sînt obligat să-mi aduc aminte că, în ultimul timp, am jucat cu echipe mai bune decît Ungaria și că, printre aceste echipe mai bune, se numără absolut toate deținătoarele cupei „Jules Rimet", inclusiv posesoara ei definitivă — Brazilia.**

Văzînd eșecul primei întrebări, încerc o diversiune de altă natură : **„Crezi, Angelo, că merităm să ajungem printre primele patru echipe ale Europei, adică în turneul final al Campionatului european ?"** Antrenorul „tricolorilor" zîmbește : **„Nu știu dacă avem dreptul să figurăm, în general, printre primele patru echipe ale Europei, dar am certitudinea, în special, că merităm să jucăm în turneul final. Dacă ai formulat astfel întrebarea, bănuiesc că poți să surprinzi nuanța cuprinsă în răspuns. În afară de asta, as mai spune că, deși sînt foarte optimist în legătură cu „dublul" nostru împotriva echipei Ungariei, nu uit că forța șferturilor e atît de mare încît, Anglia sau R. F. a Germaniei va fi oricum absentă în turneul final".**

Profit de faptul că echipa Ungariei a reintrat în cîmpul discuției, pentru a sonda o altă pistă : **„Spune-mi, te rog, care sînt intîlnirile româno-ungare la care ai asistat ? „Am văzut, în calitate de spectator, meciul din 1948, de pe stadionul Republicii, și, în calitate de antrenor III, după Gică Popescu și Dobay, meciul din 1954, de la Budapesta. Ambele jocuri s-au încheiat cu același scor : 1—5. Ambele înfrîngeri (sau, în orice caz, pro-**

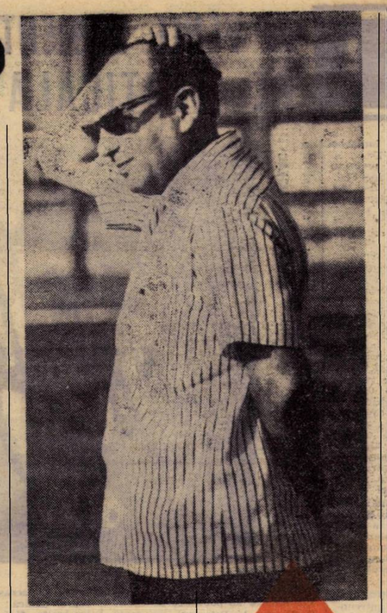

... Angelo Niculescu nu e un om charmant. Și nici nu face vreun efort ca să pară...

zele de apărare, asupra rolului ofensiv al apărătorilor etc. etc."

Sună telefonul. Titus Ozon, care a intrat între timp, sare de la locul său și răspunde, pentru a nu rupe jocul. Angelo continuă.

„În Brazilia m-am convins, în sfîrșit, că pot forma o echipă în funcție de necesități, de adversar și, mai ales, de posibilități. În Brazilia m-am verificat și ca metodist la capitolul dozării efortului sau rulării jucătorului, capitol care nu poate fi rezolvat cu ironiile ce se abat asupra mea atunci cînd într-un meci internațional nu schimb un jucător, după ce a greșit două pase la rînd".

În sfîrșit, fără Brazilia probabil că nu m-aș fi convins că fac bine jucînd cu Sătmăreanu, cu Lupescu, cu Mocanu, cu Dembrovschi, cu Radu Nunweiller.

Rostind numele Radu Nunweiller, Angelo Niculescu se ridică de la biroul său.

„Radu Nunweiller, în ciuda atitor și atitor adversități, a fost și este „cheia" echipei noastre naționale. Radu a fost și este mai mult decît un dispecer. Radu a fost și rămîne omul care i-a convins pe ceilalți că pot domina jocul prin pase... Vorbim de atitea ori despre nevoia de a nu mai avea complexe, dar uităm că o pasă bună sau o suită de pase reușite este cel mai mare stimulent pentru o echipă care se îndoiește, la un moment dat, de forța ei. Îmi aduc aminte de Petschovschi, „Ceala", povestea că, la primul său meci în echipa de senioni a „Chinezului", cînd nu avea nici 16 ani, Baius sau Szemler, nu-mi aduc aminte bine, i-a dat un singur șfat cu cîteva secunde înainte de începerea jocului : „Ascultă, copile, nu uita un lucru — caută să nu greșești prima minge. Nu încerca să iei ochii cu prima minge. Dă-o mai departe. Sătmăreanu rămîne pentru mine un om de bază, deoarece calitățile lui, sînt superioare defectelor". De altfel, în perioada de pregătire următoare, cred că voi începe cu Anca pe post de fundaș dreapta. În echipa națională mai se intră ușor. Trebuie să meriți acest lucru și, mai ales, trebuie să convingi pe toată lumea".

„Ce perspective întrevezi echipei noastre în general ?"

„Îmi aduc aminte, acum doi ani, în Peru, după accel 1—1 spectaculos, Vitlacyil, care a văzut echipa noastră jucînd, mi-a spus : „Ai o garnitură foarte frumoasă, cu băieți foarte talentați. Dacă echipa asta ar avea forța de joc a națională Cehoslovace, ea ar decide în fotbalul European".

„Și ce-ai răspuns ?"

„Am tăcut. Eram de acord".

Ioan CHIRILĂ

„Fotbaliștii noștri aduc în arena internațională o frumoasă pată de culoare"

„Într-un meci internațional, nu schimb un jucător după ce a greșit două pase la rînd".

cuminte celui mai apropiat, chiar dacă, acesta este la un pas de tine. După aceea totul o să meargă strună". Fără îndoială, Petschovschi a fost prima victimă a... temporizării".

Încerc să tai suita printr-o întrebare de contrastaș :

„Ce reprezintă fotbaliștii români în fotbalul mondial ?"

„Fotbaliștii noștri aduc în arena internațională o frumoasă pată de culoare, prin tehnica „mai altfel", și prin fantezie. Asta se vede chiar și în meciurile pierdute, sau mai ales în meciurile pierdute. Tipul reprezentativ al jucătorului român este Ozon, Dobrin, Dumitrache. Dacă vrei, aceștii trei jucători sînt o replică perfectă a lui Ilie Năstase, care e, de asemenea, „mai altfel". Diferența e că Năstase joacă singur sau cel mult în doi, iar fotbalul se joacă în 11. Dar mai e și o asemănare : Năstase a avut nevoie de un Țiriac, iar un Dobrin sau un Dumitrache au nevoie de un Radu Nunweiller... Da, Fotbaliștii noștri aduc multă culoare în fotbalul internațional. Mie îmi place mult jucătorul spectaculos, deși nu sînt prin excelență un spectaculos cu orice preț... Dacă stau să mă gîndesc, fotbaliștii noștri au un farmec deosebit. Benc, deși un jucător mare, e lipsit de farmec. Bobby Charlton e și el doar un ceasornic. Un ceasornic perfect, dar un ceasornic. Ai noștri ies mai ușor din „buchea cărții". Dacă vrei, asta-i forța și slăbiciunea lor".

Încerc, în sfîrșit, o întrebare operativă : **„Ce se va întîmpla în 1972 ?"**

„Echipa în general formată. Mă bucură gîndul că atacul nostru l-a regăsit pe fiul său risipitor : Dobrin. Mă bucur la gîndul că am găsit încă un înaintaș de valoare : Iordănescu. Mă bucură, în sfîrșit, speranța că Dumitrache va reflecta asupra faptului că portarul a reintra în echipa națională va trebui să cîștige duelul cu un jucător de talia lui Dembrovschi — alesul ziariștilor din Mexic — sau cu oricare dintre cei-lalți : Lucescu, Dobrin, Iordănescu".

Tufan și Caraman explică trecutul, prezentul și... viitorul Farului

Caraman — fiul răsfățat al Constanței, dispus să ani la rînd de cele două puteri fotbalistice locale, Farul și Portul.

Tufan — cîndva „ambasadorul" Dinamului la lotul național.

Două puternice personalități ale echipei. Doi autori a numeroase pe-pagini constănțene memorabile.

„Înainte dispuneam de... creierul de mare coordonator al lui Badea" (Tufan) „Și de pasele excelente — mai ales din fuleu, care-i surprindeau și dezechilibrau adeseori fundașii — ale lui Sasu" (Caraman), dar numburile repetate ale formulei de echipă ne-au fîrînjat „II"-le bază și jocul în turul actualului campionat" (Tufan). „Nu mai avem forța de percuție dinainte" (Caraman). „Luptăm — acum, în vrăjia coastelor înzăpezite de aici — ne refacem... TĂVĂLUGUL cu atacul nostru» dărîma zidurile adînc apărări în trecut" (Tufan) „Fără de șoc a fost și va redevenii principalul nostru atu" (Caraman), doi-ne-i poate contrazice azi pe cel „marini" ?

„PLECIND BADEA, AM FOST OBLIGAȚI SĂ NE RESTRUCTURAM JOCUL"

Consonal la „timonă", cu antrenorul noc.

Acum un an, doi, am avut un plec șef de orchestră — Badea. A ră... A rămas o echipă masivă, fără coordonator. Nimeni nu-i poate, deocamdată, înlocui. Am fost nevoiți să schimbăm jocul. Să-l adaptăm la posibilitățile reale ale lotului. Căutăm să redevenim o mare forță de joc, o echipă care să se apere cu 8—9 oameni și să atace susținut, în forță, cu tot atîția. În vederea împlinirii acestui deziderat, trebuie ca jucătorii mei să fie în stare (printre altele) să alerge de două ori mai mult ca alții. Imi veți spune poate că m-am molipsit de la... Tottenham. Și n-am să vă contrazic.

Nu știm ce se va alege la primăvară din proiectele lui Cosmoc. I-am văzut însă pe jucătorii constănțeni alergînd foarte mult, cu o încrîncenare pe care o zăresti numai la cei înflăcărați de o hotărîre foarte puternică.

Marius POPESCU

ORTARUL ȘTEFANESCU PUNE DEGETUL PE „RANA"

După ce urmărești în timpul un cros epuizant — în urma ia nu numai maiourile, dar și ele de trening se umezesc de spirație, albastrul lor deschis înundat de mari pete întunecate — iar la mijlocul nopții îi vezi unul din protagoniștii alergării dimineața aplecat asupra unui de psihologie, înțelegi că ai în tipul de om care poate să-ți e răspunsuri întemeiate la întrebe în fața cărora „cel din afară" ducei bîjbîie.

Ștefănescu — student la S. — îmi spune, cu aerul celui și recunoaște o vină personală le lecția din toamnă ne-a folosit, și ; am înțeles cu toții că fără lă muncă nu poți ajunge denicăr.

sincer. Obiectiv. Convingător. pus degetul pe „rană".

i fie oare clevărul marțurisit de aneseu singura explicație a conformanțelor Farului ?

tă ce gîndesc doi apreciați „ofide bord" ai echipajului conean.

CU „BLOC-NOTES"-UL, ÎN VIZITĂ LA DIVIZIONARELE A

Trei „pilani" ai Farului : Caraman — Tufan — Cosmoc. Foto : Dragoș NEAGU

SE VA REGĂSI, OARE, FARUL ?

cheind campionatul trecut prin-pe cît de spectaculoasă, pe atît deprimantă cădere, echipa conteană nu s-a regăsit în turul aiei ediții, Farul aflîndu-se mai „eclipsă" decît în lumină. ocul 13, numai 14 goluri înscri-n 15 jocuri de o înaintare recu-tă ! Înainte pentru vitalitatea ficacitatea sa, iată doar doi pa-etri reali, inexplicabili, dacă nu r enigmatici — în ce privește... itia lor — pentru o mare parte simpatizanții acestei echipe.

artori, două zile, la pregătirile lui în vacanța activă de la Bus-ame avut ocazia să aflăm jude-proprie (un fel de autoscrutare, autoîntoxicare) a constănțenilor și să la convertirea ei în planuri și promițătoare fapte.

„Pe Wembley a fost doar încununarea unei prime etape. Totul a început, de fapt, în primul turneu brazilian : cel din iarna 1967—1968. Am jucat atunci 11 meciuri pe „Continentul fotbalului". Asta a contat enorm. Brazilia e o mare școală. Eu, personal, datorez enorm Braziliei. Acolo poți gîndi în afara influențelor de fiecare moment într-ale fotbalului. În cursul primelor două turnee braziliene am reușit, cred, să verific jucătorii și să găsesc un sistem adecvat jucătorilor. Brazilia ne-a edificat asupra rolului decisebil al mijlocului terenului, asupra greșeli care făcea din jucători oameni „legați de posturi", asupra rolului atacanților în fa-

„EXAMEN" ÎNAINTEA... EXAMENELOR

Pe o vreme ploioasă, amintind zile mohorîte de toamnă, cu numai două ore înainte de a spune la revedere Herculanelor, antrenorii, medicul și jucătorii Universității Craiova au ținut mult să se edifice asupra rodului străduințelor depuse de-a lungul perioadei cît au stat în defileul Cernei, sub aripa protectoare a liniștei dorite și găsite în preajma secularelor ape termale.

În ce mod anume ? Efectuînd proba de rezistență : „testul Cooper".

Care dintre jucători va reuși să alerge cei 3 200 metri în cele 12 minute ? Cîți din cei 22 din lot vor.. afla secretul acelui ritm adecvat alergării, pentru a nu fi pînditi de sufocare după primele sute de metri sau înaintea ultimei porțiuni de străbătut, cea mai dificilă ? Iată rezultatele înregistrate : *Donose* (10 minute, 25 secunde), *Mincioagă, Velea, Bondrea, Martinovici Berneanu, Deselnicu* au parcurs distanța sub 11 minute. Și ceilalți s-au înscris în limita celor 12 minute. Excepții au făcut doar : *Niculescu* (care suferă de o periostită), *Țarălungă* (aflat după o perioadă de tratament medical) și portarii, față de care există cu totul alte pretenții. Așadar, un examen absolvit cu bine.

— *Mă bucură rezultatul testului* — afirmă antrenorul *Constantin Cernăianu. Eram convins că jucătorii nu vor fi puși în dificultate. Am căpătat această convingere, joi 27 ianuarie, cînd întregul lot a fost supus unei probe și mai grele. Unul dintre cele două antrenamente zilnice a prevăzut și următorul exercițiu : 2 500 m alergare, un minut mișcări respiratorii, trei minute tehnică individuală cu balonul, toate acestea repetate de patru ori, pentru a obține cifra de 10 000 m. Inițial, unii jucători au ezitat, crezînd că nu vor fi în stare să realizeze așa ceva. Printre ei s-a aflat și Oblemenco. După ce am terminat exercițiul, căpitanul echipei, trasprimd de mama focului, mi-a spus : „N-aș fi crezut, în viața mea, că voi fi în stare să alerg 10 000 m la un singur antrenament. - E fantastic". Mie, ca antrenor, altceva mi s-a părut însă de-a dreptul fantastic. Nu știam că în lotul Universității există un veritabil maratonist. Donose, în cele patru „segmente" de cîte 2 500 m fiecare a realizat timpii : primul, în 10 minute și 22 secunde ; al doilea : 10,33 ; al treilea : 10,28 ; al patrulea : 9,25 ! ? Ambele teste, repet, mi-au întărit convingerea că echipa și-a încărcat, în mod corespunzător, toți „acumulatorii". Rezistența și forța, cele două componente ale pregătirii fizice generale, nu vor mai constitui un călcîi al lui Achile care ne-a cauzat altîtea dureri de cap în toamna lui '71...*

Am urcat împreună cu jucătorii craioveni în autobuzul care i-a readus la Craiova. Și dialogul, cu antrenorii și jucătorii Universității, pe tema pregătirilor a continuat cu întrebări fără vreo aparentă legătură între ele, cu răspunsuri spontane și suprinzătoare unele pline de semnificații. Bunăoară, un adevărat stimulent în pregătire l-a constituit pentru craioveni prezența în același hotel, în același loc de efort a unor echipe de pregătire, care oferire la regulamentul de joc nu era cuprinsă. La observația făcută, antrenorul Ilie Oană a luat măsuri pentru îndepărtarea sa... Atmosfera de lucru este în general bună, dar mai sînt cîțiva jucători care „murmură" că antrenamentele sînt prea tari" (C. Drăgușin).

● DINAMO București. „...Volumul de muncă este mare. Dacă va fi și bine dozat de antrenor și medic, va putea constitui o bună bază de pregătire fizică și disciplinară a întregului lot... Se organizează jocuri la două porți, noutate care în această perioadă, sau „miute" care n-au un scop constructiv, stabil și urmăriț..." (A. Niculescu).

● A.S.A. TG. MUREȘ. „Atmosfera de lucru este relativ bună, uneori manifestîndu-se unele semne de neseriozitate... Colaborarea antrenor—medic se realizează în bune condiții ; maseurul însă este angajat numai în timpul zilei, de la 2 la 7 zile... Ca metode, antrenorul apelează la cea a repetărilor, a antrenamentului continuu și în circuit... Ideal volumul de muncă este corespunzător pentru etapa actuală, se folosește prea mult mîngîiea, unele antrenamente desfășurîndu-se numai cu mijloace specifice... Baza materială este destul de slabă. Sala poate fi folosită de 3 ori pe săptămînă și numai dimineața. Terenul de zgură fiind dur (înghețat) duce uneori la accidentări (Toth)... În lotul echipei fiind și elevi și studenți prezența la antrenamente nu-i coboară sub 100%". (C. Ardeleanu).

Laurențiu DUMITRESCU

LA CRIȘUL SUNĂ DEȘTEPTAREA!

Da, la Crișul Oradea sună deșteptarea ! Ca după o bătălie în care ai fost învins doar pe moment, conducătorii clubului din acest (fost ?) mare centru fotbalistic al țării, conducătorii clubului în care antrenorii sînt înlocuiți d'n șase în șase luni, în care foști colegi de echipă, acum tehnicieni în cadrul clubului, nu și-au vorbit ani de zile, în care s-au înregistrat cele mai neașteptate plecări de jucători („grădina" cu care **Ferencz** a plecat la drum cu ani în urmă a început să împînzească țara cu fotbaliști), în care există un ghem de aspirații și de „mărunțișuri" care se întretaie și se bareazâ una pe alta, au sunat — trecînd peste orice necazuri de orice fel — stringerea rîndurilor.

Această **stringere a rîndurilor** se manifestă mai mult pe plan moral, pe încercarea de a înoculă jucătorilor încredere în forțele lor, în posibilitățile lor (**„Crișul nu este o echipă de locul 15 ; eu cred că în mod normal ar fi trebuit să ne clasăm pe locul 8—9"**, ne spunea în zilele vizitei noastre în orașul Crișurilor, **Gheorghe Bodor**, noul președinte al clubului). Pentru că, de fapt, se manifestă în continuare o dispersare a forțelor : cîțiva jucători (și nu dintre cei mai slabi) au primit dezlegare, alții nu se știe dacă vor putea fi folosiți în retur. Printre primii : **Bazgh** și **Arnotchi**. „Probleme" sînt cu **Suciu, Neșu, Moldovan.**

Este o surpriză de proporții faptul că cinci oameni de bază ai echipei nu vor putea fi folosiți într-un retur care și așa se anunță mai mult decît foarte greu. Solicităm amănunte de la antrenorul **Vasile Vlad** care a preluat (pentru a cîta oară ?) frînele echipei, ajutat de **Tomeș**, fostul jucător al Crișului.

— Așadar, Balogh ?

— **Jucător de bază**, începe V. Vlad, **căpitanul echipei în repetate rînduri, exemplu de comportare și disciplină, a primit dezlegare pentru Olimpia Oradea, datorită comodității de care dădea dovadă. Era depășit cu ușurință de un fotbalist care juca bărbătește. Alături de el se află acum la Olimpia și Arnotchi, acesta avînd drept de joc de mai multe vreme.**

— Suciu ?

— **Suciu este de zece ani la Crișul și s-a dovedit o extremă de valoare indiscutabilă. A solicitat dezlegarea susținînd că nu mai poate face față Diviziei A, că e obosit și epuizat. Firește, nu am acceptat cererea lui. Acum este la „tineret" și numai de el depinde revenirea în primul lot. Neșu este un băiat foarte bun și un medic sîrguincios la Spitalul nr. 1 din Oradea, dar va trebui să-și facă stagiul militar și deci nu va putea fi folosit în retur. În sfîrșit, Moldovan. Este jucătorul cel mai dificil din tot efectivul nostru. Îngimfat, arată tendințe de vedetism, mereu nemulțumit, este un element dăunător pentru echipă. Cînd a venit de la București a fost înțîmpinat cu multă simpatie de public. Trebuia să fie jucătorul nr. 1 și e exact invers. Deocamdată nici nu s-a prezentat la pregătire ; ne-a solicitat, de la 8 ianuarie, o înviere de două săptămîni pentru că se căsătorește. Dar au trecut cele 14 zile și el tot nu s-a prezentat. Se elimină singur.**

Crișul contează însă pentru primăvară pe cîteva nume care vor reveni la matcă. Mai întîi pe **Kun I („Am fost la Timișoara, am luat legătura cu conducerea clubului Politehnica și sper că îi vom avea în rîndurile echipei pe Kun I"**, ne spunea **Gh. Bodor**, președintele clubului), apoi pe **Catona I** și **Cocis**, care termină serviciul militar. Se mai contează pe aportul lui **Bedea**, din lotul național de juniori.

I-am văzut apoi pe orădeni la lucru. Erau prezenți **Petre Nicolae, Sărac, Bulc, Lucaci, Cojocaru** (recent venit de la Metalul București), **Catona II, Cocis, Șchiopu, Dărăban, Bocșa, Cefan, Agud, N. Alexandru, Kun I** (încă neiegitimat), **Tămaș, Moț** și **Covalciu**. Nici un portar : **Baumgartner** își satisface și el serviciul militar, iar **Bologan** avea ore la școală. Nici medicul **Romulus Șandru** nu era la echipă în ziua vizitei noastre, deși prezența sa este deosebit de necesară, mai ales în perioada aceasta.

Condițiile de lucru — excelente, cu bune posibilități de recuperare și cu o alimentație adecvată ; instruirea — în conformitate cu necesitățile perioadei pregătitoare, adică accent pe pregătirea fizică multilaterală, fiind folosite gantere, mingi medicinale, corzi, spaliere etc., volumul și intensitatea antrenamentelor dovedindu-se corespunzătoare conținuturilor de lucru.

Cunoscînd tenacitatea și ambiția antrenorului **Vlad**, orientarea sa bună în conducerea pregătirilor, alăturî de valoarea jucătorilor, Crișul speră într-o comportarea mai bună ca în tur. Sperăm !

Mircea TUDORAN

CONSTATĂRI ALE ANTRENORILOR FEDERALI

Aplicînd în continuare o măsură bună a federației, antrenorii federali și-au început, pe anul în curs, activitatea de îndrumare și control la antrenamentele divizionarelor A. Constatările sînt consemnate în rapoarte depuse la Colegiul central al antrenorilor. Iată cîteva spicuiri din acestе rapoarte :

● CRIȘUL Oradea. **„...Realizarea obiectivului de instruire — ridicarea capacității de efort — se efectuează prin metoda repetărilor, în care volumul este destul de ridicat. Insistăatea, în principal, fiind medie... O deficiență care-și va pune amprenta pe activitatea ulterioară a echipei este starea psihică necorespunzătoare. S-a instaurat părerea că lotul este mult prea modest din punct de vedere valoric și că nu este capabil de rezultate mai bune. Atenția antrenorului și a secției va trebui îndreptată în principal spre redresarea psihică a echipei în vederea ridicării moralului..."** (C. Ardeleanu).

● PETROLUL Ploiești. **„Îndrumările Colegiului central al antrenorilor sînt respectate la alcătuirea programului... În programul de instruire parcă de prea puține ori se oferire la regulamentul de joc nu era cuprinsă. La observația făcută, antrenorul Ilie Oană a luat măsuri pentru îndepărtarea sa... Atmosfera de lucru este în general bună, dar mai sînt cîțiva jucători care „murmură" că antrenamentele sînt prea tari"** (C. Drăgușin).

● DINAMO București. **„...Volumul de muncă este mare. Dacă va fi și bine dozat de antrenor și medic, va putea constitui o bună bază de pregătire fizică și disciplinară a întregului lot... Se organizează jocuri la două porți, noutate care în această perioadă, sau „miute" care n-au un scop constructiv, stabil și urmăriț..."** (A. Niculescu).

● A.S.A. TG. MUREȘ. **„Atmosfera de lucru este relativ bună, uneori manifestîndu-se unele semne de neseriozitate... Colaborarea antrenor—medic se realizează în bune condiții ; maseurul însă este angajat numai în timpul zilei, de la 2 la 7 zile... Ca metode, antrenorul apelează la cea a repetărilor, a antrenamentului continuu și în circuit... Ideal volumul de muncă este corespunzător pentru etapa actuală, se folosește prea mult mîngîiea, unele antrenamente desfășurîndu-se numai cu mijloace specifice... Baza materială este destul de slabă. Sala poate fi folosită de 3 ori pe săptămînă și numai dimineața. Terenul de zgură fiind dur (înghețat) duce uneori la accidentări (Toth)... În lotul echipei fiind și elevi și studenți prezența la antrenamente nu-i coboară sub 100%".** (C. Ardeleanu).

Se pare că antrenamentul cu mingile medicinale îi...amuză pe jucătorii Crișului. Foto : S. BAKCI